

Sygn. akt II K 494/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: sekr. Katarzyna Kaczmarek

w obecności Rej Prokuratora : Moniki Rorat

oskarżyciela B. S. z (...) w B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26.09.2017 r., 19.10.2017 r. i 21.11.2017 r.

sprawy przeciwko :

K. G. (1) z domu S., urodzonej (...) w miejscowości K., córce S. i H. z domu J.

oskarżonej o to, że:

podała nieprawdę w złożonej w dniu 29.08.2013r. w (...) w B. korekcie zeznania podatkowego (...) za 2010 r., czym naraziła na uszczuplenie w podatku dochodowym w kwocie 412.817 zł, przez zaniżenie podatku należnego do wpłaty z działalności w zakresie (...), z prowadzonej przez siebie działalności (...) (...), w miejscowości L., ul. (...), poprzez zawyżenie kosztów wskutek rozliczenia zakupu towarów handlowych ((...)) udokumentowanych fakturami VAT wystawionymi przez firmy: (...) spółka z o.o., z/s G., ul. (...) ((...)) oraz (...) spółka z o.o., z/s W., S. (...) ((...)), które to faktury VAT nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji handlowych oraz poprzez zawyżenie kosztów z tytułu zakupu od firmy (...) sp. z o.o. w (...), z/s Ż., ulica (...), gm. (...) ((...)) dwóch sztuk (...) bez udokumentowania transakcji zakupu, czym naruszyła przepisy art. 22 ust. 1 i ust. 4, art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm.. t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 361 ze zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 kks,

- 1) oskarżoną K. G. (2) uznaje za winną dokonania zarzucanego jej czynu wypełniającego dyspozycję art. 56 § 1 kks i na podstawie art. 56 § 1 kks w zw. z art. 23§ 1 i § 3 kks wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych;
- 2) na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69§1 i §2 kk w zw. z art. 70 §1 kk warunkowo zawiesza oskarżonej K. G. (2) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 1 (jednego) roku;
- 3) na podstawie art. 20§ 2 kks w zw. z art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżoną K. G. (2) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w odstępach co 3 (trzy) miesiące;
- 4) na podstawie art. 20§ 2 kks w zw. z art. 63§1kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonej okres zatrzymania w dniu 14.10.2016 roku od godziny 07.50 do godziny 09.10 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny;
- 5) na podstawie art. 34§ 2 i § 4 kks orzeka wobec oskarżonej K. G. (2) środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na handlu (...) przez okres 1 (jednego) roku;

6) zasądza od oskarżonej K. G. (2) na rzecz Skarbu Państwa 1780 (tysiąc siedemset osiemdziesiąt) złotych opłaty i 303,35 (trzysta trzy 35/100) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 494/17

UZASADNIENIE

K. G. (2) w okresie od 01.07.2010 roku do 31.05.2011 roku prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) K. G. (2), ul. (...) (...) L. polegającą na handlu (...). Oskarżona zatrudniała jednego pracownika M. R., który był(...) w jej firmie. Ponadto w prowadzeniu firmy pomagał jej mąż R. G.. Najbliższa rodzina męża oskarżonej prowadzi punkt (...) (...) w miejscowości W., woj. (...). Praca M. R. w firmie oskarżonej polegała przede wszystkim na wożeniu (...) samochodem marki C. z jej firmy do firm (...) w R. i S. w C.. Transport (...) do tych firm nie odbywał się codziennie. M. R. nie ładował (...) na samochód, którym go woził. Sporadycznie pomagał przy rozładunku. Gdy przychodził do pracy samochód był już załadowany (...) (...) i nie wiedział skąd ten (...) pochodził. Nigdy nie widział, aby do siedziby firmy (...) był przywożony (...) z innych firm. Na terenie firmy nie był także składowany (...) w większej ilości.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. G. (2) k-422v-423, zeznania świadka M. R. k 423v-424 w zw. z k-127 od słów,, w jakim okresie” do słów,, w tej sprawie , częściowo zeznania świadka R. G. k-428v-429 w zw. z k- 294v od słów ,, pytanie pierwsze” do k-297 do słów,, dodania w tej sprawie”).

W dniu 20.04.2011 roku oskarżona złożyła w (...) w R. zeznanie (...) za 2010 rok, z którego wynikał podatek należny w kwocie 3978 złotych i kwota do zapłaty 1562 złote. W tym czasie oskarżona mieszkała w R.. Od 07.11.2011 roku zmieniła swoje miejsce zamieszkania na miejscowość Ł., woj. (...) i właściwy do rozliczeń podatkowych stał się dla niej (...) w B.. W dniu 09.08.2013 roku oskarżona złożyła do (...) w B. korektę wcześniej złożonego zeznania podatkowego. Kolejną korektę oskarżona złożyła w (...) w B. w dniu 29.08.2013 roku i z korekty tej wynikała nadpłata podatku w kwocie 517 złotych. Jednocześnie oskarżona złożyła wniosek o stwierdzenie nadpłaty podatku. Organ podatkowy na podstawie upoważnienia nr (...) z dnia 12.09.2013 roku wszczął kontrolę w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2010 rok i z tytułu wypłaconych wynagrodzeń w 2010 roku. W dniu 26.11.2015 roku organ podatkowy sporządził protokół z przeprowadzonej kontroli, do którego pełnomocnik K. G. (2) złożył zastrzeżenia. O rozpatrzeniu tych zastrzeżeń K. G. (2) została poinformowana pismem z dnia 28.12.2015 roku. Ponieważ organ podatkowy stwierdził po przeprowadzonej kontroli nieprawidłowości w rozliczaniu podatku dochodowego od osób fizycznych przez oskarżoną postanowieniem z dnia 08.02.2016 roku wszczął z urzędu postępowanie podatkowe w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2010 rok.

W toku przeprowadzonej kontroli podatkowej oraz postępowania podatkowego ustalono, że w (...) K. G. (2) ujęła zakupy (...) udokumentowane fakturami VAT wystawionymi przez (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. (przekształcona w (...) Sp. z o.o., z/s w G.), które nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji handlowych. Od spółki (...) oskarżona miała w 2010 roku zakupić 11239 kg (...) za kwotę 177337, 50 złotych, a od spółki (...) w analogicznym okresie miała zakupić (...) w ilości 86496,40 kg za kwotę 1176756,80 złotych netto. Łączna wartość zakupu (...) od tych firm wynosiła 1354094,30 złotych. Ponadto ustalono, że K. G. (2) zawiżyła koszty uzyskania przychodów o kwotę 4508,20 złotych. W dniu 25.10.2010 roku oskarżona zakupiła dwie sztuki (...) od firmy (...) Sp. z o.o. według faktury VAT nr (...) na kwotę 4508,20 złotych. Na okoliczność zakupu tych (...) oskarżona podczas przeprowadzonej w jej firmie kontroli nie przedstawiła żadnych dokumentów. Do transakcji tej jednak doszło, gdyż syndyk masy upadłości firmy (...) Sp. z o.o. potwierdził, iż miała miejsce taka transakcja. W zaistniałej sytuacji powyższy towar zakupiony przez firmę oskarżonej powinien zostać ujęty w spisie z natury na dzień 31.12.2010 roku, a nie obciążać kosztów podatkowych. W dniu 24.06.2015 roku Dyrektor(...) w Ł. wydał decyzję nr (...), w której określił dla K. G. (2) zobowiązanie w podatku od towarów i usług podlegających wpłacie na rachunek (...) za miesiące od lipca do grudnia 2010 roku w łącznej kwocie 287985 złotych. Od decyzji tej oskarżona złożyła odwołanie i w dniu 11.12.2015 roku Dyrektor (...) w Ł. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji.

W dniu 30.05.2016 roku Naczelnik (...) w B. wydał decyzję nr (...) (...) i określił zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2010 rok w stosunku do oskarżonej na kwotę 416.795 złotych. Jednocześnie odmówił stwierdzenia nadpłaty w ww. podatku za 2010 rok w kwocie 2079 złotych (517 + 1562). Uszczuplenie podatkowe wynosiło 414896 złotych. Zaległość do zapłaty wynikająca z przedmiotowej decyzji wynosiła dla K. G. (2) 412817 złotych. Kwota ta wynika z różnicy między stwierdzonym podatkiem należnym za 2010 rok w kwocie 416795 złotych, a wpłaconymi przez oskarżoną za 2010 rok zaliczkami na podatek w kwocie 2416 złotych oraz wpłaconą kwotą 1562 złote wynikającą z zeznania podatkowego pierwotnego, które oskarżona złożyła w (...) w R.. Decyzja ta została doręczona oskarżonej poprzez awizo w dniu 21.06.2016 roku i K. G. (2) nie odwołała się od niej.

(dowód: zeznania świadka D. G. k-447v, zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2010 (...) złożone do (...) w R. k. 25-28, decyzja Naczelnika (...) w B. z dnia , 30.05.2016 roku nr (...) (...) k. 4-16, kserokopia doręczenia k -17, deklaracje złożone przez oskarżoną do (...) w B. z 29.08.2013 r. k-19-21 i z dnia 09.08.2013 r. k-22-24, adres podmiotu k-32,33 protokół kontroli z 26.11.2015 r. k-207-214, zastrzeżenia do protokołu kontroli k-29, odpowiedź Naczelnika (...) w B. k-30, decyzja Dyrektora (...) w Ł. z 30.06.2015 r. k-81-89, decyzja Dyrektora (...) w Ł. z dnia 11.12.2015 r. k-342-354).

Prawidłowości rozliczenia podatku od towarów i usług za miesiące marzec 2010 roku i od kwietnia do grudnia 2010 roku Spółki z o.o. (...) z siedzibą w G. ul. (...) były przedmiotem kontroli przeprowadzonej przez pracowników (...) w G.. Po przeprowadzonych kontrolach wszczęto postępowanie podatkowe zakończone prawomocnymi decyzjami nr (...) z dnia 18.12.2013 roku za miesiąc marzec 2010 roku oraz nr (...) z dnia 05.06.2013 roku za miesiące kwiecień-grudzień 2010 roku zmienionej decyzją nr (...) z dnia 18.02.2014 roku. W toku kontroli ustalono, że spółka (...) nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej w 2010 roku pod zgłoszonym do (...) adresem. Z bazy danych (...) w G. wynika, że (...) Sp. z o.o. w okresie od 01.03.2010 roku do 31.12.2010 roku nie zatrudniała żadnych pracowników. W toku kontroli ustalono, że pełniący funkcję (...) firmy (...) Sp. z o.o. w 2010 roku Z. M. był tzw.(...), a faktycznie tą firmą zarządzał P. L.. W dniu 17.08.2010 roku (...) Sp. z o.o. zawarła umowę z firmą (...) Sp. z o.o. z/s w G., której przedmiotem było przejęcie pomieszczeń magazynowych wraz z klientami hurtowymi i detalicznymi. (...) w firmie (...) Sp. z o.o. w okresie od kwietnia do grudnia 2010 roku był P. L.. W czasie przeprowadzonej kontroli w (...) Sp. z o.o. nie uprawdopodobniła, że w 2010 roku posiadała pomieszczenia magazynowe, plac do składowania (...), środki transportowe, urządzenia do rozładunku (...). Ponadto spółka ta nie przedłożyła żadnych faktur VAT zakupu (...) w tym czasie. Spółka ta nie mogła zatem sprzedawać (...) w 2010 roku firmie (...), a jedynie wystawiano jej faktury VAT potwierdzające taką sprzedaż, co nie było zgodne z prawdą.

Podobnie sytuacja wyglądała w przypadku (...) Sp. z o.o. z/s w W., która w 2010 roku miała prowadzić działalność gospodarczą w G.. W 2010 roku (...) ww. spółki był P. L.. Spółka (...) nie posiadała żadnych własnych środków transportu zdolnych do przewozu (...) do innych odbiorców. Wyzierzała samochody od Spółki z o.o. „ (...)”. W toku przeprowadzonych kontroli dotyczących spółki (...) ustalono, że w 2010 roku spółka ta miała dokonać zakupu około 38000 ton (...) i także sprzedaży takiej samej ilości (...), a zatem dziennie musiałaby dostarczać 150 ton (...) do różnych odbiorców. Ciągnikiem siodłowym z naczepą można jednorazowo przewieźć 20 ton , a zatem codziennie przez rok z tej firmy musiałoby wyjeżdżać 5 tirów załadowywanych do pełna (...), aby przetransportować taką ilość (...) do różnych odbiorców. Ponadto ustalono, że P. L. zmarł w dniu 01.12.2012 roku. Dyrektor (...) w Z. w decyzji nr (...) z dnia 20.03.2015 roku stwierdził, że faktury VAT wystawione w 2010 roku na dostawę (...), na których jako wystawcy widnieją (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...), (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., a jako nabywca widnieje (...) Sp. z o.o. są fakturami fikcyjnymi. W dniu 05.06.2013 roku Naczelnik (...) w G. wydał decyzję zobowiązującą (...) Sp. z o.o. do zapłaty określonych w decyzji kwot za miesiące kwiecień-grudzień 2010 roku z tytułu wystawionych faktur. Kolejne decyzje dotyczące tej spółki Naczelnik (...) w G. wydał w dniach 18.12.2013 roku i 18.02.2014 roku. Natomiast odnośnie spółki (...), która zmieniła nazwę na (...) Sp.z.o.o. z/s w G. decyzję nr (...) określającą wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za 2010 rok wydał Dyrektor (...) w Z. w dniu 20.03.2015 roku.

(dowód: decyzja Dyrektora (...) w Ł. z 24.06.2015 r k-81-89, decyzja Naczelnika (...) w G. z 05.06.2013 r k-90-103, decyzja Naczelnika (...) w G. z 18.02.2014 k-105-107, decyzja Naczelnika (...) w G. z 18.12.2013r. k-109-111, faktury VAT

z firmy (...) wystawione dla firmy oskarżonej k-129-132, faktury VAT z firmy (...) wystawione dla firmy oskarżonej k-133-160, decyzja Dyrektora (...) w Ł. z 11.12.2015 r, k-342-354, decyzja Dyrektora (...) w Z. nr (...) z dnia 20.03.2015 r. k- 221-280)

K. G. (2) ma 41 lat, jest mężatką i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Posiada wykształcenie wyższe- z zawodu jest (...). Aktualnie nie pracuje, nie posiada majątku. Nie była dotychczas karana .

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k. 422v, karta karna k. 445)

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że w 2010 roku prowadziła działalność gospodarczą, która zajmowała się zakupem i sprzedażą (...). Wszystkie wówczas dokumenty były zgodne z prawem. Jak towar był sprzedawany wypisywała faktury na podstawie kwitów watowych . Osobiście poznała właściciela firmy z G., od której brała towar i była w tej firmie. Tam widziała plac ze (...), biura, pracowników i nic nie wzbudzało żadnych podejrzeń. Działalność gospodarczą w 2010 roku prowadziła przez okres 6 miesięcy i pomagał jej mąż oraz miała zatrudnionego pracownika M. R.. Jej mąż zajmował się w firmie wszystkim co było związane z pracą fizyczną oraz odbierał pieniądze przy płatnościach. W tym czasie nie było przepisu, że przy większych transakcjach gotówkowych trzeba było płacić przez rachunek bankowy. Oskarżona podniosła, że znała prezesów obu firm wymienionych w zarzucie, ale to jej mąż nawiązał kontakt z tymi firmami. Jej kierowca rozwozi (...) samochodem do firmy (...) pod R. i firmy (...) pod C.. To nie były dalekie trasy. Oskarżona odbierała w firmach, do których był wożony (...) kwity wagowe. W 2010 roku po rozpoczęciu działalności K. G. (2) miała kontrolę krzyżową z firmą (...) i nie było żadnych zastrzeżeń. O tym, że były problemy z firmami wymienionymi w zarzucie dowiedziała się po zakończeniu działalności gospodarczej.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonej K. G. (2) k k.422v - 423)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Z ustaleń Sądu wynika, że oskarżona w okresie od 01.07.2010 roku do 31.05.2011 roku prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) K. G. (2), ul. (...) (...) (...) L. polegającą na handlu (...). Oskarżona zatrudniała jednego pracownika M. R., który był kierowcą w jej firmie. Ponadto w prowadzeniu firmy pomagał jej mąż R. G.. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania świadków R. G. i M. R., które w tej części korespondują ze sobą i zasługują na wiarę. W 2010 roku firma oskarżonej sprzedawała (...) (...) do firm (...) w R. i S. w C.. Złom ten woził do tych firm (...) samochodem marki C.. Nie wiedział on skąd ten (...) pochodzi, gdyż gdy przychodził do pracy rano miał już załadowany samochód (...), z którym jechał do tych firm. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania świadka M. R., które zasługują na wiarę. Ponadto świadek zeznał, że nic innego w firmie oskarżonej nie robił i gdy wracał z R. lub C., to na tym kończył się jego dzień pracy i siedł do domu. Jednocześnie transporty (...) do ww. firm nie odbywały się codziennie. Z ustaleń Sądu wynika, że w 2010 roku oskarżona zgromadziła szereg faktur VAT, z których wynikało, że kupowała (...) w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w G. oraz Spółce z o.o. (...) z siedzibą w W.. Z faktur tych wynikało, że od spółki (...) oskarżona miała w 2010 roku zakupić 11239 kg (...) za kwotę 177337, 50 złotych, a od spółki (...) w analogicznym okresie miała zakupić (...) w ilości 86496,40 kg za kwotę 1176756,80 złotych netto. Łączna wartość zakupu (...) od tych firm wynosiła 1354094,30 złotych. W dniu 20.04.2011 roku oskarżona złożyła w (...) w R. zeznanie (...) za 2010 rok, z którego wynikał podatek należny w kwocie 3978 złotych i kwota do zapłaty 1562 złote. Tego rodzaju rozliczenie wynikało z uwzględnienia faktur zakupu (...) od firm (...). W dniu 09.08.2013 roku oskarżona złożyła do (...) w B. korektę wcześniej złożonego zeznania podatkowego. Kolejną korektę oskarżona złożyła w (...) w B. w dniu 29.08.2013 roku i z korekty tej wynikała nadpłata podatku w kwocie 517 złotych. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają dokumenty dołączone do akt sprawy w postaci zeznania (...) i korekt dotyczących tego zeznania. Bezsporne jest w sprawie, że organ podatkowy na podstawie upoważnienia nr (...) z dnia 12.09.2013 roku wszczął kontrolę dotyczącą firmy oskarżonej w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2010 rok i z tytułu wypłaconych wynagrodzeń w 2010 roku. W dniu 26.11.2015 roku organ podatkowy sporządził protokół z przeprowadzonej kontroli. Przeprowadzona kontrola była podstawą do wydania w dniu 30.05.2016 roku przez Naczelnika (...) w B. decyzji nr (...) (...), w której określił zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2010 rok w stosunku do oskarżonej na kwotę 416.795 złotych. Jednocześnie odmówił stwierdzenia

nadpłaty w ww. podatku za 2010 rok w kwocie 2079 złotych (517 + 1562). Uszczuplenie podatkowe wynosiło 414896 złotych. Zaległość do zapłaty wynikająca z przedmiotowej decyzji wynosiła dla K. G. (2) 412817 złotych. Kwota ta wynika z różnicy między stwierdzonym podatkiem należnym za 2010 rok w kwocie 416795 złotych, a wpłaconymi przez oskarżoną za 2010 rok zaliczkami na podatek w kwocie 2416 złotych oraz wpłaconą kwotą 1562 złote wynikającą z zeznania podatkowego pierwotnego, które oskarżona złożyła w (...) w R..

Za takimi ustaleniami Sądu przemawia odpis ww. decyzji dołączony do akt sprawy, która jest prawomocna. Sąd w pełni podzielił ustalenia dokonane w tej decyzji dotyczące fikcyjnej działalności handlu (...) w 2010 roku przez (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., którymi faktycznie kierował P. L., który zmarł w 2012 roku. Firmy te praktycznie nie handlowały w ogóle (...) w 2010 roku, a P. L. osobiście lub przy pomocy osób, które zatrudniał wystawiał fikcyjne faktury VAT właśnie firmie (...) potwierdzające zakup przez jej firmę (...) od ww. spółek co nie było zgodne z prawdą. Za tego rodzaju ustaleniami Sądu przemawiają dane zawarte w decyzji Naczelnika (...) w B. nr (...) (...) z dnia 30.05.2016 roku, w której wykorzystał z kolei dane zawarte w decyzjach właściwych organów podatkowych po przeprowadzonych kontrolach w spółkach (...), z których jednoznacznie wynikało, że firmy te w zasadzie nie prowadziły sprzedaży (...) w 2010 roku, a zatem oskarżona nie mogła nabyć tam (...) w tym czasie. Sąd zatem nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, iż jej firma kupowała (...) w 2010 roku w ww. spółkach. Tego rodzaju wyjaśnienia są linią obrony przyjętą przez oskarżoną. Także nie zasługują na wiarę zeznania świadka R. G., w których twierdził, że firma jego żony nabywała (...) w 2010 roku od spółek (...). R. G. jest mężem oskarżonej i jego zeznania są próbą obrony żony i także siebie, gdyż wszelkie należności na rzecz Skarbu Państwa w związku z uszczupleniem podatkowym faktycznie obciążają ich wspólny budżet. Ponadto analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy uznać należy, że oskarżona jedynie formalnie była osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) „K., a faktycznie tą działalnością zajmował się jej mąż. Jak sam przyznał jego najbliższa rodzina prowadzi działalność gospodarczą polegającą na skupie (...) w miejscowości W. i jest rzeczą oczywistą, że jest zorientowany w prowadzeniu działalności o tym profilu. Ponadto jego żona w 2010 roku miała dwoje małych dzieci, którymi musiała się zajmować. Trudno zatem przyjąć, że ona zajmowała się faktycznie prowadzeniem firmy (...), a jej mąż tylko trochę jej pomagał. Firma ta faktycznie była założona po to, aby w rozliczeniu podatkowym posłużyć się fikcyjnymi fakturami VAT z firm (...). Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania świadka M. R.. Dokładna analiza zeznań tego świadka prowadzi do wniosku, że był on zatrudniony w firmie oskarżonej tylko po to, aby na użytek kontroli skarbowej uprawdopodobnić, że prowadziła ona działalność gospodarczą polegającą na handlu (...). Właśnie w tym celu jeździł ze (...) (...) do firm (...) w R. i S. w C. samochodem dostawczym marki C., a więc o niedużej ładowności i po takim kursie, który trwał krótko, w danym dniu roboczym nie miał już co robić na terenie firmy oskarżonej i wracał do domu. Kursy do ww. firm wykonywał nie każdego dnia. Ponadto nigdy nie widział, aby do tej firmy był przywożony (...) i gdzieś leżał na placu, nigdy nie brał udziału w rozładunku, czy załadunku dużej partii (...). Sporadycznie jedynie pomagał R. G. przy pracach fizycznych na terenie firmy. Samochód, którym woził (...) był zawsze wcześniej rano załadowany (...) (...) i nie wiedział skąd ten (...) pochodzi. Trudno sobie wyobrazić, aby w ten sposób firma prowadząca handel (...) działała. Z analizy działalności firmy oskarżonej wynika, że w księdze podatkowej K. G. (2) ujęła zakupy (...) udokumentowane fakturami VAT wystawionymi przez (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. (przekształcona w (...) Sp. z o.o., z/s w G.). Od spółki (...) oskarżona miała w 2010 roku zakupić 11239 kg (...) za kwotę 177337,50 złotych, a od spółki (...) w analogicznym okresie miała zakupić (...) w ilości 86496,40 kg za kwotę 1176756,80 złotych netto. Łączna wartość zakupu (...) od tych firm wynosiła 1354094,30 złotych. Trudno sobie także wyobrazić, aby M. R. nie zauważył ani jednej dostawy tak dużej ilości (...) pracując w firmie oskarżonej. W pełni zasługują na wiarę zeznania świadka D. G., która wyraźnie stwierdziła, że oskarżona w czasie przeprowadzonej w jej firmie kontroli przedstawiła jedynie faktury VAT potwierdzające zakup (...) od firm (...), a nie była w stanie przedstawić ani jednego dokumentu zakupu (...) od tych firm. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej i zeznaniom świadka R. G. w tej części, której stwierdzili, że znali osobiście P. L.. Z dokładnych kontroli podatkowych przeprowadzonych w spółkach (...) jednoznacznie wynika, że P. L. faktycznie zarządzał tymi spółkami oraz innymi kooperującymi z nimi i w 2010 roku nie prowadziły one handlu (...) na tak dużą skalę jak to wynika z wystawionych przez nie faktur VAT. W trakcie kontroli ustalono, że P. L. zmarł w 2012 roku i wystawiane przez niego lub na jego polecenie faktury VAT sprzedaży (...) przez spółki (...) dla firmy oskarżonej nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji (były fikcyjne). Ponadto w czasie kontroli ustalono, że P. L. odpowiadał za przestępstwa gospodarcze popełnione w zorganizowanej

grupie przestępczej. Jest rzeczą oczywistą, że oskarżona i jej mąż dobrze wiedzieli o tym, że firma (...) w 2010 roku nie dokonała zakupu (...) od spółek (...), a wystawione faktury VAT potwierdzające takie transakcje nie są rzetelne.

Z ustaleń Sądu wynika także, że w dniu 25.10.2010 roku oskarżona zakupiła dwie sztuki (...) od firmy (...) Sp. z o.o. według faktury VAT nr (...) na kwotę 4508,20 złotych. Na okoliczność zakupu tych (...) oskarżona podczas przeprowadzonej w jej firmie kontroli nie przedstawiła żadnych dokumentów. Do transakcji tej jednak doszło, gdyż syndyk masy upadłości firmy (...) Sp. z o.o. potwierdził, iż miała miejsce taka transakcja. Oskarżona w zaistniałej sytuacji powyższy towar zakupiony przez jej firmę powinna ująć w spisie z natury na dzień 31.12.2010 roku, a nie obciążać kosztów podatkowych. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia treść decyzji wydanej przez Naczelnika (...) w B. w dniu 30.05.2016 roku.

Sąd dał wiarę dokumentom zaliczonym w poczet materiału dowodowego bez odczytywania.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że oskarżona dopuściła się dokonania zarzucanego jej czynu. Nie ma w tej sprawie okoliczności wyłączających winę oskarżonej, gdyż jest on osobą pełnoletnią i poczytalną.

Działaniem swoim oskarżona K. G. (2) wypełniła dyspozycję art. 56 § 1 kks,

gdyż podała nieprawdę w złożonej w dniu 29.08.2013 roku w (...) w B. korekcie zeznania podatkowego (...) za 2010 r., czym naraziła na uszczuplenie w podatku dochodowym w kwocie 412.817 zł, przez zaniżenie podatku należnego do wpłaty z działalności w zakresie (...), z prowadzonej przez siebie działalności (...) (...), w miejscowości L., ul. (...), poprzez zawyżenie kosztów wskutek rozliczenia zakupu towarów handlowych (...) udokumentowanych fakturami VAT wystawionymi przez firmy: (...) Spółka z o.o., z/s G., ul. (...) (...) oraz (...) Spółka z o.o., z/s W., S. (...) (...), które to faktury VAT nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji handlowych oraz poprzez zawyżenie kosztów z tytułu zakupu od firmy (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, z/s Ż., ulica (...), gm. (...) (...) dwóch sztuk (...) bez udokumentowania transakcji zakupu, czym naruszyła przepisy art. 22 ust. 1 i ust. 4, art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm.. t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 361 ze zm.).

Sąd zastosował wobec oskarżonej przepisy kodeksu karnego skarbowego obowiązujące w trakcie orzekania zgodnie z dyspozycją art. 2 § 2 kks, bowiem dla oskarżonej są względniejsze, niż przepisy obowiązujące w dacie popełnienia czynu. Przy orzeczeniu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania aktualnie obowiązujące przepisy dają możliwość wyznaczenia krótszego okresu próby, co ma znaczenie dla terminu zatarcia skazania.

W ocenie Sądu oskarżona dopuściła się popełnienia przypisanego jej czynu w sposób umyślny w rozumieniu art. 4 § 2 kks, w zamiarze bezpośrednim, chcąc jego popełnienia, zaś jej zamiar obejmował wszystkie znamiona przestępstwa art. 56§1 kks objęte stawianym jej zarzutem.

Przy wymiarze kary Sąd na korzyść oskarżonej przyjął jej dotychczasową niekaralność. Natomiast jako okoliczności obciążające Sąd uznał przemyślany i zaplanowany sposób działania K. G. (2) w celu uzyskania korzyści majątkowej poprzez niezapłacenie należnego podatku.

Sąd uznając oskarżoną K. G. (2) za winną popełnienia opisanego wyżej przestępstwa skarbowego na podstawie art. 56 § 1 kks w zw. z art. 23 § 1 i 3 kks wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych. Przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonej.

Na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69§1 i §2 kk w zw. z art. 70 §1 kk Sąd warunkowo zawiesił oskarżonej K. G. (2) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 1 roku.

Na podstawie art. 20§ 2 kks w zw. z art. 72§1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżoną K. G. (2) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w odstępach co 3 miesiące.

Na podstawie art. 20§ 2 kks w zw. z art. 63§1kk na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania w dniu 14.10.2016 roku od godziny 07.50 do godziny 09.10 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny.

Na podstawie art. 34§ 2 i § 4 kks Sąd orzekł wobec oskarżonej K. G. (2) środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na handlu (...) przez okres 1 roku. Mając na uwadze okoliczności w jakich oskarżona dopuściła się dokonania zarzuconego jej czynu, a mianowicie fakt posługiwania się fikcyjnymi fakturami, aby uniknąć płacenia podatku, Sąd doszedł do przekonania, że zasadne jest orzeczenie wobec K. G. (2) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia w najbliższym czasie działalności gospodarczej polegającej na handlu (...). Jednocześnie Sąd orzekł ten środek karny na najkrótszy okres przewidziany w obowiązujących przepisach fakt, gdyż oskarżona nie była dotychczas karana.

W ocenie Sądu kara w takiej wysokości jest adekwatna do czynu, którego się dopuściła oskarżona i należyście uwzględniła okoliczności wskazane w art. 13 § 1 kks.

Sąd orzekł również o kosztach procesu i na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk zasądził od oskarżonej K. G. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę zasądza od oskarżonej K. G. (2) na rzecz Skarbu Państwa 1780 złotych opłaty i 303,35 złotych z tytułu zwrotu wydatków. Wysokość opłaty wynika z treści art. 2 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U z 23.06.1983 r., poz. 223 z późn. zm).